No. 106. Ao. 1849.

Zaturdag, 1 September.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den 29 Augustus* 1849.

(16385) Bij Gouvernements resolutie van den 27sten dezer Maand No. 968, zijn aan JULIUS ARNOLD GUSTAV VON KÖNIGSLÖW verleend *Brieven van Venia Ætatis in Communi Forma.*

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den 29 Augustus* 1849.

Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van JULIUS ARNOLD GUSTAV VON KÖNIGSLÖW.

De Gouvernements-Secretaris,
[16742] J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den 29 Augustus* 1849.

AREND HENDRIK BECHTOLD heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements-Secretaris,
(16740) J. Æ. LISMAN.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 31 Augustus* 1849.

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen:

VINCENT ABBENSETS
en
HENRIETTE SANTJE.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
P. FAERBER.

De Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels,* zullen over zes weken, den dag en datum nador te bepalen, in het openbaar doen verkoopen:

Het HUIS en ERF, aan de *Weide Straat*, bekend onder N. W. La. D No. 45 en O. W. La D. No. 236; aankomende den Boedel HENDRINA JACOBA DE VRIJHEID.

Paramaribo, den 31 Augustus 1849.
M. N. ARLAUD,
[16744] *2de Commies.*

Over zes weken, den juisten dag nader te bepalen, zullen Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het openbaar doen verkoopen:

Het *een derde* aandeel in het bloot ERF gelegen aan de *Rust en Vrede Straat*, bekend onder N. W. La. E. No. 144 en O. W. La. D. No. 658; aankomende den *desolaten* Boedel JOHANNIS CHRISTIAAN WANNER.

Paramaribo, den 31 Augustus 1849.
M. N. ARLAUD.
2de Commies.

NIEUWSTIJDINGEN.

Fransche Post.

Parijs, 4 Julij.

Berigten van Montivideo, te Havre ontvangen, behelzen wetenswaardige bijzonderheden over de onlangs door den admiraal Lepredour, te Buenos-Ayres beproefde onderhandeling, die ten doel had, zich eindelijk met den dictator Rosas over de grondslagen eener schikking te verstaan. Volgens die berigten zou deze nieuwe poging niets dan eene herhaling zijn van de oude klucht, die zoo veel jaren reeds, en steeds met denzelfden uitslag, door Rosas gespeeld is, om den tegenwoordigen toestand te doen voortduren, tijd te winnen, de diplomaten op een dwaalspoor te brengen, en de Fransche regering afkeerig te maken van hare interventie, ten gunste van Montivideo.

De jegens Rosas gunstig gezinde bladen meldden onlangs, dat de Fransche admiraal het met den dictator eens geworden was over de grondslagen eener minnelijke schikking, dat de kwestie hare oplossing naderde, en dat deze overeenkomstig de waardigheid en de belangen van Frankrijk in deze aangelegenheid zijn zou. Maar thans weet men, waaraan men zich ten aanzien dezer heerlijke schikking te houden hebbe. Nadat Rosas den Franschen diplomatischen agent gedurende twee maanden met allerlei uitvlugten had opgehouden en na genoegen genomen te hebben met een wapenstilstand, welke Oribe gewisselijk niet zal ratificeeren en die op den datum van 10 April dan ook nog niet gesloten was, vergenoegde hij (Rosas) zich, zijne aanspraken te vervatten in het hier volgende programma:

» Montevideo zal zich moeten onderwerpen en Oribe als wettigen president erkennen; het Argentijnsche leger zal zich niet eerder terugtrekken, omdat de gouverneur Rosas en zijn bondgenoot, zich voorbehouden het oogenblik en de wijze van terugtrekking dezer troepen te bepalen; het beginsel van schadeloosstelling zal niet erkend worden, omdat, daar het Argentijnsch gouvernement meer grond heeft om er eene te vragen, hij het niet is die haar moet erkennen," enz. De admiraal Leprédour had hier aanvankelijk veel tegen en betoogde dat op zulke grondslagen voor Frankrijk geene eervolle schikking te maken was. Hij vroeg eene audientie om dit aan Rosas onder het oog te brengen; verscheidene dagen moest hij op dit gehoor wachten en toen het hem eindelijk verleend werd, kon hij den dictator tot geene andere gedachten brengen, en besloot eindelijk het tractaat dat hij aan de goedkeuring der Fransche regering zal onderwerpen, juist op die grondslagen op te stellen, die hij eerst als onteerend verworpen had.

Den 7den.

Het openbaar maken van een brief van den generaal Cavaignac met betrekking tot den maarschalksstaf, had, naar men zegt, de volgende oorzaak:

Belangstellende vrienden van den generaal Changarnier vroegen voor hem den maarschalksstaf, als eene belooning voor zijne aan den staat bewezene diensten. Het ministerie leende een gunstig oor aan dit aanzoek, uitgenomen de heeren Odillon-Barrot en Dufaure, die verklaarden in deze verheffing slechts dan te zullen bewilligen, wanneer dezelfde graad aan den generaal Cavaignac werd geschonken. Hierover grepen verschillende conferentien en woordenwisselingen plaats. Het gerucht der pogingen in zijn belang aangewend, kwam den generaal Cavaignac ter oore, die om alle twijfelingen te doen ophouden, het besluit nam, om voor die verheffing te bedanken. Men zegt, dat de generaal Changarnier, in een schrijven aan den heer Odillon-Barrot, het voorbeeld van zijnen ambtgenoot volgde.

Engelsche Post.

Londen, 10 Julij.

Aangezien de diplomatieke betrekkingen, tusschen Spanje en Engeland voortdurend afgebroken blijven, plaatste de *Times* hierover een artikel, waaraan wij het volgende ontleenen:

« Voor de eerste maal, sedert den dood van Ferdinand VII, zien wij op dit oogenblik de regering van het Schiereiland geheel vrij van vrees voor binnenl. factien en den invloed van hare buitenl. bondgenooten. De democratishe en carlistische bewegingen zijn geheel onderdrukt geworden. Het leger ontwikkelde eenen opmerkelijken ijver en trouw voor de verdediging van den kroon, en sedert Trafalgar is voor de eerste maal eene militaire expeditie uit de Spaansche havens vertrokken. Spanje heeft, als katholijke mogendheid, deel willen nemen aan de zaken van Italie. De minister van finantien stelde aan de cortes een ontwerp van wet voor, tot verbetering der inkomsten en de hervorming van de handelspolitiek van Spanje, en eindelijk het invoeren van een tarief, gunstig voor den buitenlandschen handel en de wettige inruiling van voorwerpen, die toe hiertoe alleen de Sluikhandelaars verrijkten.

» De buitenlandsche schuldeischers van Spanje zelve kunnen hunne hoop vestigen op den goeden uitslag der pogingen van den heer Mon. Eindelijk, als afdoend bewijs van de rust en den vrede, waarover Spanje zich thans verblijden mag, is eene volledige, onbeperkte amnestie afgekondigd, welke de grenzen van het land voor de persoonlijke vijanden van het ministerie opent, voor de verbannen tegenstanders van het kabinet, ja zelfs voor den pretendent en zijne aanhangers.

Wij zouden reden hebben gehad om ons te verhovaardigen en te verblijden, indien deze eervolle maatregelen door de goedkeuring van Engeland waren aangemoedigd; doch hunne waarde wordt aanmerkelijk verhoogd, niet alleen in het oog van Spanje, maar ook van

geheel Europa, door hun uitsluitend nationaal karakter en zij moeten noodwendig aangesloten worden aan de gebeurtenissen van het vorige jaar, die door onderscheidene middelen Spanje losgemaakt hebben van de tusschenkomst van Frankrijk en Engeland, waartoe het in zekeren zin veroordeeld was.

»Hoedanig ook de aard moge geweest zijn der betrekkingen tusschen de staatkunde van Engeland in Spanje en de partij van vooruitgang, is toch eene daadzaak zeker, te weten: dat de complotten en zamenzweringen der ontevredenen onmiddellijk hebben opgehouden, zoodra de Engelsche gezant Madrid had verlaten. De bijzonderheden, welke met deze onaangename gebeurtenis gepaard gaan, zijn nooit aan het licht gekomen, vermits lord Palmerston de mededeelingen niet ontving, met behulp waarvan het Spaansche gouvernement voorgaf zijne handelwijze te kunnen regtvaardigen. Intusschen zijn de stukken, door den secretaris van staat in het parlement overgelegd, voldoende om zijne bedoelingen met Spanje in een helder daglicht te plaatsen. In zijn oog was de politiek van de gematigde partij eene onverdragelijke tirannij.

»Sedert een jaar was Spanje niet slechts het vreedzaamste rijk op het vasteland, maar terwijl eenige van de meest vrije staten onder het stelsel der krijgswet en van buitengewone maatregelen gedrukt gaan, is Spanje alleen aanmerkelijk gevorderd op den weg van vrede en vooruitgang. Wij achten ons gelukkig dit resultaat openbaar te kunnen maken en wij oordeelen het eene beklagenswaardige omstandigheid, wanneer wij de goede uitkomsten van een buitenlandsch gouvernement weigeren toe te juichen, om reden dat het er in slaagde een contrast daar te stellen, hetwelk voor ons onaangenaam is, uithoofde van onze zonderlinge houding tegenover ditzelfde gouvernement."

Duitsche Post.

Frankfort, 2 *Julij*.

Het berigt van de aanstaande toetreding van Hanover tot het tolverbond, heeft in dat land, vooral bij den handelstand en de fabriekanten eene zoo levendige ontevredenheid verwekt, dat de regering zich genoodzaakt heeft gezien, aan de kamers van koophandel te laten verklaren, dat zij bij de zamenstelling en aanneming van de nieuwe Duitsche constitutie, in overeenstemming met Saksen en Pruissen, zich wel speciaal het regt heeft voorbehouden, om niet toe te treden tot het tolverbond, welke bijzondere en algemeene bepalingen aan eene herziening van gedelegeerden uit alle Duitsche Staten behoorden te worden onderworpen, alvorens Hanover er zijne toestemming toe kan geven.

In verband hiermede wordt verzekerd, dat Hanover thans de uitvoering van de gemeenschappelijke Duitsche constitutie weigert. Ook zou Saksen mede bezwaren geopperd hebben, tegen een bondsstaat, tot welken noch Oostenrijk, nog Beijeren zouden behooren. Zoo doende zou alles weder in de war zijn en de twee regeringen, die zich met Pruissen tot de zamenstelling der constitutie vereenigd hebben, zijn weder de eersten, om haar werk nutteloos te maken.

Berlijn, 2 *Julij*.

Den 26sten Junij had te Gotha de eerste bijeenkomst plaats van een aantal afgevaardigden van de voormalige nat. vergadering te Frankfort. Na de voorbereidende werkzaamheden werden door de HH. Dahlmann en von Gagern aan den eenen en von Beckerath en Mewissen aan den anderen kant, twee ontwerpen van eene politieke verklaring voorgesteld. Beide ontwerpen werden aan eene commissie gerenvoijeerd, ten einde een bepaald voorstel te doen, waarvan deze verklaringen de grondslag zouden uitmaken. De commissie heeft reeds daags daarna haar ontwerp voorgedragen en werd onmiddellijk een aanvang gemaakt met de beraadslagingen daarover. Eene tweede commissie werd benoemd, ten einde voorstellen te doen betrekkelijk eene organisatie door geheel Duitschland der te Gotha vertegenwoordigde partij van het centrum, alsmede over de wijze, waarop men een heilzamen invloed zou kunnen uitoefenen op de drukpers en op de ophanden zijnde verkiezingen voor den rijksdag.

Het ontwerp eener verklaring, door bovengenoemde commissie voorgedragen, is hoofdzakelijk van den volgenden inhoud:

»Overtuigd, dat de Duitsche nat. vergadering, toen zij den 28sten Maart ll. de rijksconstitutie aannam, gehandeld heeft volgens de stelling, welke zij bij den bestaanden staat van zaken in Duitschland moest innemen en welke haar, door de besluiten van den bondsdag van 30 Maart en 7 April was aangewezen, kunnen wij evenwel niet blind zijn voor de moeijelijkheden, welke het ten uitvoer brengen van de onveranderde rijksconstitutie in Duitschland ontmoet. Daarentegen is dezer dagen door het ontwerp van staatsregeling, dat de Berlijnsche conferentie aanbiedt, een weg geopend, langs welken het welligt mogelijk zal zijn tot eene overeenstemming te geraken, Wij achten het pligtmatig, dien weg niet te versmaden, daar het vaderland door vijanden van binnen en van buiten bedreigd en reeds door burgerkrijg verscheurd wordt; bovendien spoort ons daartoe de aannemelijke inhoud van dat ontwerp aan, dat, hoe onvoorwaardelijk men ook sommige van zijne bepalingen moge verwerpen, evenwel de kern van de rijksconstitutie in zich bevat.

»De ondergeteekenden achten het doel, dat door de constitutie van 28 Maart bereikt moest worden, hooger dan het hardnekkig vasthouden aan den weg, langs welken, en aan den vorm, waarin men naar dat doel streefde. Zij erkennen, dat de door de drie regeringen voorgeslagen weg tot dit doel leiden kan, wanneer die rijken met alle zich aansluitende staten, in een, iederen afzonderlijken staat verbindenden vorm, als eenheid optreden tegenover den rijksdag bij de behandeling der met dezen te beslissen vraagpunten omtrent de constitutie, en wanneer de aangeboden constitutie door alle staten, die afgevaardigden naar den rijksdag zenden, in elk geval als eene aan de natie gedane onverbreekbare belofte werd beschouwd. Dien ten gevolge zullen alle bepalingen der constitutie, welke in de rijks-constitutie, van den 28sten Maart, en in het ontwerp van den 28sten Mei, hetzij woordelijk of in wezenlijkheid overeenkomen, als grondwettig vastgesteld moeten beschouwd, en alleen de overige bepalingen van het ontwerp aan eene herziening onderworpen moeten worden. Zoo het derhalve als eene regtmatige verwachting van het Duitsche volk mag worden beschouwd, dat de regeringen der andere Duitsche staten door eene spoedige en verbindende aansluiting aan dat voorstel van constitutie de spoedige bijeenroeping van een rijksdag mogelijk zullen maken, zoo zijn ook de bijzondere personen verpligt, om elk in zijnen kring en naar zijn vermogen tot voltooijing van het groot vaderlandsch werk bij te dragen. In dien zin behooren de burgers door het deelnemen aan de verkiezingen voor den eersten rijksdag, het tot stand komen dier vergadering te bewerken. Indien nu, wat de verkiezingen voor de kamer van afgevaardigden betreft, erkend moet worden, dat aan de te Frankfort aangenomen, met het handhaven der rijksconstitutie onmiddellijk in verband staande kieswet, onoverkomelijke hinderpalen zijn in den weg gelegd, zoo vordert het welzijn des vaderlands, dat voor de verkiezingen andere wettelijke bepalingen worden vastgesteld. Wanneer men dit in aanmerking neemt, dan zou het zeker wel het best zijn, zoo de verschillende kieswetten der afzonderlijke staten, den grondslag voor de vorming van dezen rijksdag konden uitmaken; maar ook dan wanneer dit niet mogelijk ware, komen ons de bezwaren tegen het door de Berlijnsche conferentie opgestelde ontwerp van kieswet niet zoo groot voor, dat zij niet in wezenlijkheid daardoor zouden kunnen worden ter zijde geschoven, dat het aan de afzonderlijke staten bij de ten uitvoer legging er van vrij zal staan, wijzigingen in acht te nemen, die door hunne verschillende positie geboden mogten worden. In die veronderstelling zou het bij den gevaarlijken toestand waarin Duitschland thans verkeert, onvergeeflijk zijn, indien hierop alleen, het geheele werk schipbreuk zou lijden."

Hamburg, 7 *Julij*.

Men is in de haven van Eckernförde thans drukbezig met den inventaris en de proviand van den Christiaan VIII, zoo veel mogelijk te redden. Door middel van twee duikerklokken zijn meest alle voorwerpen, die zich op het dek bevonden, geborgen, waaronder 40 kanonnen. Het is den mechanicus Möller uit Altona gelukt, een duiker-toestel te vervaardigen waarin drie menschen gedurende 3 à 4 uren onafgebroken in het water arbeiden, in alle gedeelten van het schip kunnen komen en de aldaar aanwezige voorwerpen wegnemen, iets hetgeen door middel der duikerklok alleen niet doenlijk is. De tot dusverre genomene proeven zijn zeer gunstig uitgevallen en men arbeidt nu aan een grooteren duiker-toestel, waarin zes menschen kunnen werken. Een scheepsbouwmeester heeft op zich genomen, om, nadat alles uit het wrak zal zijn gehaald, het schip zelf weder boven water te brengen.

SCHEEPVAART.

UITGEKLAARD.

Den 30sten Aug., het schip Thetis, Kapt. K. Poel, naar Amsterdam, lading: 319 vaten Suiker.

Schepen *in Lading.*

Naar Amsterdam.

Oceaan, *Kapt.* A. Spekman, *adres bij* C. J. *Leijsner.*

Hillegonda Catharina Helena, *Kapt.* J. C. Radeloff, *adres bij van West en Co*

Anna Maria, *Kapt.* D. Steenveld, *adres bij H. Degenhard.*

Jacoba, *Kapt.* A. K. de Groot, *adres bij Gisius en Co.*

ADVERTENTIEN.

Wordt te Koop aangeboden:

***P. m.* 15 *m.* nieuwe**

BLAAUWE PLAVUIZEN,

adres ter dezer Drukkerij.

[16376]

Gedrukt bij J. C. MULLER. Az.